

den Revision ikke kunde være ønskelig, eller at den ikke kunde føre til noget forandret Resultat fra, hvad der var vedtaget 1863; men skulde der ske Forandring, maatte den ske ved en almindelig Bestemmelse, omfattende alle Kjøbstæderne, med alle Forhold for Die. Men forud for en saadan Forandring maatte det, hvis Folkethinget skulde gjøre Sit dertil og være med til en saadan Revision, efter Udvalgets Mening kræves, at der forelaa statistiske Oplysninger om Forholdene i enhver Kjøbstad med Hensyn til dens Indtægter, Udgifter og hele økonomiske Stilling, og at der desuden var givet ikke blot Byraadene Ret til at afgive Betænkning over et eventuelt Revisionsforslag fra Regjeringens Side, men at der tillige var givet en saadan Tidsfrist, at der i Byerne kunde danne sig en offentlig Mening om dette Forhold, inden f. Ex. Byraadene afgav deres Betænkning, saa at man i alt Fald paa anden Maade kunde vise Rigsdagen eller Regjeringen sin Stemning lige over for et saadant Forslag. Disse Forordringer ere overensstemmende med de Underjøgelsler, der gik forud for Loven 1863, og de ere endnu efter min Opfattelse absolut nødvendige, hvis vi ikke i Skyndingen ville løbe hen og begaa en Uretfærdighed mod Borgere, der stole paa, at de have en væsentlig lovhjemlet Ret til Beskyttelse imod store Skatter paa deres faste Eiendomme. Vi opfordrede den ærede Minister til, hvis han vilde have en Revision, at søge at forberede Sagen paa denne Maade. Seg vil spørge den ærede Minister, om han i denne Henseende har gjort Noget, om han har forberedt noget Revisionsforslag, om han vil kunne forelægge for det eventuelle Udvalg, der vil blive nedsat, de fornødne statistiske Oplysninger i denne Retning med, hvad dertil hører af Materiale, med Byraadsbetænkninger o. s. v.? Eller har den ærede Minister aldeles ignoreret disse Overveielser, der i alt Fald ere komne fra Folkethingets Udvalg, og blot indskrænket sig til med et Par Ord at sige i Landstinget, at han ikke nærer nogen Betænkning ved at tage mod dette private Forslag? Seg nærer det Haab, at Folkethinget vil have meget store Betænkninger ved at tage imod dette Forslag. Seg tror ikke, at dette Forslag vil gaa igjennem i dets foreliggende Skikkelse, og jeg vil i alt Fald gjøre Mit til, at det ikke sker. Men dermed vil jeg ikke have sagt, hvorledes jeg vil kunne stille mig til et Revisionsforslag som det, Udvalget omtalte ifjor, og som jeg fremdeles fastholder bør forelægges af billigt Hensyn til alle dets Interesser. Seg siger, at dette er saa meget mere nødvendigt, naar vi tænke paa den Udvikling, Byerne have haft i de senere Aar, thi der er paa Grund af den stærke Udvikling opført mange, mange Bygninger i Byerne, ganske vist paa Spekulation; men de ere dog opførte under Hensynstagen til Loven af 11te Februar 1863, og den nedadgaaende Periode ram-

mer vist neppe Noget haardere end saadanne større eller mindre Grundeiere i Kjøbstæderne. Nu at komme i en nedadgaaende Periode og kaste sig over dem, om jeg maa bruge det Udtryk, med betydeligere Skatter, end de ved hele deres Foretagende efter den bestaaende Lov have gjort Regning paa, det maa man, siger jeg, betænke sig ti Gange paa, og i alt Fald maa der foreligge andre Beviser end dem, som den ærede Indenrigsminister har leveret i den Bemærkning i Landstinget, at han ikke nærer nogen Betænkning ved at tage imod dette Lovforslag. Andre Bevisligheder foreligge aldeles ikke. Seg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

G. Koch: Skjøndt det ærede Medlem, der nu satte sig, forekommer mig i stærkere Udtryk end fornødent at have brudt Staven over dette lille Lovforslag, og skjøndt det derefter for mig kunde synes temmelig haabløst at kæmpe for det, skal jeg dog prøve, om jeg ikke kan overbevise selv det ærede Medlem om, at han i mere end een Retning har taget feil i den Udtalelse, han kom med her. Det ærede Medlem siger, at han under ingen Omstændigheder vil gaa til en Revision af den mugjelbende Skattelov af 1863, forinden den høitagtede Minister har fremstillet saadanne statistiske Oplysninger og et saadant Materiale, som det, det ærede Udvalg ifjor ved Samlingens Slutning forlangte. Seg veed ikke, hvorvidt den høitagtede Minister i saa Henseende har efterkommet den Opfordring, som Udvalget stillede. Men jeg maa dog tillade mig at tro, at, selv om saadanne Oplysninger vare tilveiebragte, havde der dog ikke noget syndeligt Haab om, at de vilde tilfredsstille det ærede Medlem efter de Udtalelser, han kom med. Det synes overhovedet, som om det ærede Medlem stiller sig paa det Standpunkt, at Byraadene — navnlig de større Byer søjede han til — ere nogle ganske uvedkommende Personer i Spørgsmaal, som vedrøre selve Kommunen. Det forekommer mig, at, selv om der forelaa Erklæringer fra alle Byraadene i Landet, endog fra de mindre Kommuner, vilde han ikke respektere saadanne Udtalelser fra Folk, som efter hans Mening — han sagde det uregtelig ikke, men det var Meningen af hans Ord — ikke forstode at ramme Borgernes Lære, men Borgene maatte selv have Leilighed til at udtale sig, og navnlig skulde det da være de smaa Borgere, som skulde have Leilighed til at udtale sig angaaende disse Spørgsmaal, og der skulde da tillægges disse Udtalelser en saadan Vægt, at Kommunens lovlige Representation — og det er dog en Representation, som vælges væsentlig af de Smaa — Intet skulde have at sige ligeoverfor de Udtalelser, som ad anden Bei maatte tilveiebringes. Det forekommer mig, at det er en noget besynderlig Betragtning, men det var ikke den eneste blandt dem, det ærede Medlem kom med, som tydede